

den vilde; der var en Skyden og Afbrænden af Jyrværkeri rundt omkring paa Gaarder og Stræder, saa at det næsten ikke var muligt at passere Byen, ja det var forbundet med Livsfare at passere Byen med Hest og Vogn. Jeg har selv en Gang været i et saadant Tilfælde, at jeg lige i den silbige Mørkning hjørte ud af Byen, og at man kastede Jyrværkerisager under Hestene, saa at vi Alle, som vare i Vognen, vare i vensynlig Livsfare. Politimesteren har aldrig nu i en lang Aarsække kunnet holde Orden i Kolding paa Nytaarsaften. For nogle Aars siden mente Politimesteren — det var ikke den nuværende Politimester, men den foregaaende — at han kunde opretholde Orden ved at leie et stort civilt Politikorps ude omkring fra Landet. Han leiede da en hel Mængde haandfaste Dagleiere, og de mødte ogsaa derude, bevæbnede med en Stok hver. Men hvad blev Resultatet af det? Resultatet blev, at baade Borgmesteren og hans civile Politi blev jaget ind paa Raadstuen, og der beleirede man dem hele Natten igjennem, og de slap ikke ud inden hen paa næste Dags Formiddag. Der har nu i det sidst forløbne Efteraar adskillige Gange været temmelig betydelige Optøier i Kolding, der blandt andet have ført til, at Vinduer ere blevne slaaede ind adskillige Gange hos Herredsfoged Borup, og under dette har man stadig hørt Raab som: Vent til Nytaarsaften; da skal det rigtig gaa løs. Men hvad skete nu? Der herskede den aller fuldstændigste Ro og Orden, en Ro og Orden, som ikke længe har fundet Sted i Kolding. Gendarmerne behøvede ikke en Gang at vise sig; de bleve hjemme i deres Kaserne; men desuagtet var der fuldstændig Ro. Bevidstheden om, at de vare til Stede og parate til Udrykning, var nok til at skaffe Ro og Orden til Veie. Jeg har det Haab ligesom den ærede foregaaende Taler, at Gendarmerne maa blive en vedvarende Institution og ingenstunde maa blive ophævede. Hvad Gendarmerne koste, det er mig et underordnet Spørgsmaal; Penge, der gives ud for at opretholde Fred og Ro og Orden, ere efter min Mening meget vel anvendte. Et andet Spørgsmaal er imidlertid, om Gendarmerne er talrige nok til fuldt ud at kunne udføre denne Opgave, som stilles dem; det tror jeg næppe er Tilfældet; der gives vist ikke saa faa Steder baade i Kjøbstæderne og paa Landet, hvor det er nødvendigt, at der stationeres i alt Fald mindre Stykker af Gendarmere. Men det er jo en Sag, som nærmere kan overveies i det Udvalg, der formodentlig bliver nedsat til Lovens nærmere Drøftelse. Derpaa vil der mulig kunne raades Bod. Jeg skal paa det

Bedste anbefale Loven til det høie Things Belvilie.

Krigsministeren (Bahnsen): De Udtalelser, der ere fremkomne fra to ærede Medlemmer (Rump og Raben) give mig ikke Anledning til mange Bemærkninger. Naar der af dem begge er udtalt Duffe om, at Gendarmkorpsbet maa blive en varig Institution, og det navnlig af det ærede Medlem for 3die Kreds (Rump) er stærkt fremhævet, at Politiet paa Landet i høi Grad vilde kunne trænge til en saadan Assistance, kan jeg ganske slutte mig til disse Bemærkninger, og jeg skal blot her gjøre den Bemærkning, at ogsaa fra et militært Standpunkt vil Gendarmkorpsbet have sin Betydning. Naar nemlig en Hær skal mobiliseres — altsaa ogsaa vor — skal man nødvendigvis have et Feltgendarmkorps. Har man nu ikke et bestemt i Fredstid dertil udset Organ, maa man i sidste Dieblit samle et, tage det ud, pille det ud fra de andre Afdelinger, som derved svækkes en Del, og selv om det Gendarmkorps, man har i Fredstid, er større end det, man vil bruge som Feltgendarmkorps, har man alligevel i disse øvede Gendarmere, disse udsøgte, paalidelige Folk, som man nøie kjender, et Reservoir, man kan ty til for at forsyne Hæren i alle Tilfælde med Underbefalingsmænd. Derfor vil et saadant Korps ogsaa have sin militære Betydning. Naar der af det ærede 5te Medlem for 3die Kreds (Rump) gjordes et Par Bemærkninger med Hensyn til Enkelthederne i Forslaget, skal jeg derfor kun sige, at hvis der nedsættes et Udvalg, som der selvfølgelig gjør, skal jeg med Fornøielse arbejde sammen med det for at tilveiebringe de ønskelige Forandringer. Navnlig hvis det skulde gaa over til at blive et permanent Korps, vil utvivlsomt adskillige Forandringer blive nødvendige. Naar det samme ærede Medlem var noget misfornøiet med den foreløbige Ordning, som nu finder Sted i Gendarmkorpsbet, vil jeg dertil kun bemærke, at den ogsaa er ganske foreløbig. Jeg tror ogsaa ligesom han, at der maa finde en større Spredning af Gendarmkorpsbet Sted omkring i Landet, for at det lettere kan komme til Stede overalt, men jeg haaber ogsaa, at han vil indvænne, at man ikke kunde begynde dermed, at det var umuligt at begynde med at dele Korpsbet i smaa Skarer paa 2—3 Mand hver. Jeg tror, at den Stemning, der har viist sig at være til Stede, paa det Ellatanteste godtgjør det fuldstændig Umulige deri. Man maa først kjende det Apparat, man har, det maa øves til en vis Grad, og man maa kjende de Steder, hvor